

2. obciążenie OHIM pozostałymi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opiera odwołanie od wspomnianego wyroku po części na uchybieniach procesowych, po części na naruszeniu przez Sąd Pierwszej Instancji prawa wspólnotowego:

1. W odniesieniu do zagadnienia, czy i, ewentualnie, w jakim zakresie rzecznik patentowy może reprezentować wnoszącego odwołanie Sąd dokonał błędnej wykładni art. 19 Statutu Trybunału Sprawiedliwości. Zgodnie z tym przepisem pod pojęciem „advokat lub radca prawny” (Anwalt) należy rozumieć również rzeczników patentowych (Patentanwalt), w zakresie w jakim krajowy porządek prawny uprawnia ich do reprezentacji strony przed sądem i nadaje im w systemie prawnym status, który z uwagi na powierzone im prawa i obowiązki jest porównywalny ze statusem adwokata (Rechtsanwalt).
2. Przy ocenie zagadnień, czy i, ewentualnie, w jakim zakresie w niniejszym postępowaniu należało uwzględnić świadectwo rejestracji amerykańskiego znaku towarowego nr 76/302 601 oraz pismo procesowe wnoszącego odwołanie zawierające nowe argumenty i dowody, Sąd zarówno naruszył zasadę badania z urzędu wyrażoną w art. 74 rozporządzenia nr 40/94, jak i błędnie zastosował art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94.
3. W odniesieniu do znaczenia i gramatycznej struktury nazwy „ROCKBASS” Sąd przeinaczył lub, ewentualnie, wypaczył przedstawione fakty. Sąd nie dostrzegł, że nazwa „ROCKBASS” jest wyjątkowo złożona i nie uwzględnił ponadto, iż omawiana nazwa może być rezultatem wielu odmiennych kombinacji gramatycznych. Z uwagi na to, że Sąd nie uzasadnił tego przeinaczenia faktów, naruszył on ciężący na nim obowiązek uzasadnienia.
4. Sąd przeinaczył lub, ewentualnie, wypaczył fakty przedstawione mu w przedmiocie samodzielnego używania, w oderwaniu od wskazanych towarów należących do klasy 15, którego przedmiotem mogą być towary należące do klas 9 i 18, i z uwagi na to, że nie przedstawił on w tym względzie jakiegokolwiek zrozumiałego uzasadnienia, również naruszył on ciężący na nim obowiązek uzasadnienia.
5. W odniesieniu do zagadnienia, czy zgłoszony znak towarowy „ROCKBRASS” jest bezpośrednio opisujący dla ogółu towarów wskazanych w zgłoszeniu, Sąd błędnie zastosował art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94. Sąd niesłusznie oparł się w tym względzie na sposobie rozumienia ustosunkowanego przeciętnego obserwatora — zamiast uwzględnić

sposób rozumienia bezstronnego przeciętnego obserwatora — i w celu oceny tego zagadnienia oparł się wyłącznie na mało istotnych i, z punktu widzenia zainteresowanego kręgu odbiorców, dalekich cechach.

(¹) Dz.U. C 193, str. 26

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wydanym dnia 22 czerwca 2005, w sprawie Maciej Brzeziński przeciwko Dyrektorowi Izby Celnej w Warszawie

(Sprawa C-313/05)

(2005/C 281/10)

(Język postępowania: polski)

W dniu 9 sierpnia 2005 do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (Polska), wydanym w dniu 22 czerwca 2005 w sprawie Maciej Brzeziński przeciwko Dyrektorowi Izby Celnej w Warszawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy przepis art. 25 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w którym został zawarty zakaz nakładania między Państwami Członkowskimi ceł przywozowych i wywozowych oraz opłat o skutku równoważnym zakazuje Państwu Członkowskiemu stosowania art. 80 ustawy z dn. 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 ze zm.) w sytuacji, kiedy podatek akcyzowy pobierany jest od nabycia każdego samochodu, niezależnie od miejsca jego pochodzenia przed pierwszą rejestracją na terenie kraju?
- 2) Czy przepis **art. 90 zdanie pierwsze** Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z którym żadne Państwo Członkowskie nie nakłada bezpośrednio lub pośrednio na produkty innych państw członkowskich podatków wewnętrznych jakiegokolwiek rodzaju wyższych od tych, które nakłada bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe zezwala Państwu Członkowskiemu na nałożenie podatku akcyzowego na samochody używane sprowadzane z innych Państw Członkowskich przy jednoczesnym nieobciążaniu tym podatkiem sprzedaży samochodów używanych zarejestrowanych już w Polsce, w sytuacji, kiedy podatek akcyzowy został nałożony na wszystkie samochody niezarejestrowane na terytorium kraju, zgodnie z treścią art. 80 polskiej ustawy o podatku akcyzowym?

- 3) Czy przepis **art. 90 zdanie drugie** Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z którym Państwo Członkowskie nie nakłada na produkty innych państw członkowskich podatków wewnętrznych, które pośrednio chronią inne produkty zezwala Państwu Członkowskiemu na nałożenie podatku akcyzowego według zmiennej stawki procentowej ze względu na wiek pojazdu i pojemność silnika, wyrażonej w polskim rozporządzeniu wykonawczym (§7 rozporządzenia Ministra Finansów z 22 kwietnia 2004 r. w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego — Dz. U. Nr 87, poz. 825 ze zm.) na samochody używane sprowadzane z innych Państw Członkowskich, jeżeli według podobnego wzoru obliczany jest podatek dla sprzedaży samochodów używanych w kraju dokonanej przed ich pierwszą rejestracją na terenie kraju i ten podatek wpływa następnie na cenę tego samochodu przy dalszej jego odsprzedaży?
- 4) Czy przepis art. 28 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczący tego, że ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Państwami Członkowskimi oraz jednocześnie przy uwzględnieniu treści art. 3 ust. 3 Dyrektywy rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania zakazuje Państwu Członkowskiemu utrzymania w mocy art. 81 polskiej ustawy o podatku akcyzowym, zgodnie z którym podmioty dokonujące nabycia wewnątrz-wspólnotowego samochodów osobowych niezarejestrowanych na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, są obowiązane po przywozie na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną do właściwego Naczelnika Urzędu Celnego w terminie pięciu dni licząc od daty nabycia wewnątrz-wspólnotowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Ufficio del Giudice di pace di Monselice z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie Lidl Italia Srl przeciwko Comune di Arcole (VR)

(Sprawa C-315/05)

(2005/C 281/11)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 12 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Ufficio del Giudice di pace di Monselice z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie Lidl Italia Srl przeciwko Comune di Arcole (VR).

Ufficio del Giudice di pace di Monselice zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy wykładni dyrektywy 2000/13/WE (⁽¹⁾) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych, należy w odniesieniu do paczkowanych środków spożywczych dokonywać w ten sposób, że przewidziane w niej obowiązki, w szczególności te, o których mowa w art. 2, 3 i art. 12, ciążyą wyłącznie na producentach paczkowanych środków spożywczych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy wykładni przepisów art. 2, 3 i art. 12 dyrektywy 2000/13/WE należy dokonywać w ten sposób, że wykluczają one pociągnięcie do odpowiedzialności mającego siedzibę na terenie Państwa Członkowskiego zwykłego dystrybutora paczkowanych środków spożywczych (zdefiniowanych w art. 1 dyrektywy 2000/13/WE), pakowanych przez przedsiębiorcę mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim, za stwierdzone przez organ państwowy naruszenie przepisów, polegające na istnieniu różnicy w wartości (w niniejszej sprawie — zawartości procentowej alkoholu) wskazanej przez producenta na etykiecie paczkowanego środka spożywczego, w wyniku czego zwykły dystrybutor zostaje ukarany, mimo iż ogranicza się on jedynie do sprzedaży środka spożywczego w postaci, w jakiej został mu on dostarczony przez producenta?

(⁽¹⁾) Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Sozialgericht Köln z dnia 8 sierpnia 2005 r. w sprawie G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG przeciwko Gemeinsamer Bundesausschuss, zapozwani: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Republika Federalna Niemiec, reprezentowana przez Bundesministerium für Gesundheit und Soziale Sicherung

(Sprawa C-317/05)

(2005/C 281/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Sozialgericht Köln (Niemcy) z dnia 8 sierpnia 2005 r. w sprawie G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG przeciwko Gemeinsamer Bundesausschuss, zapozwani: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-